

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการเปิดโอกาสให้แก่ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ วิธีการที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองมากที่สุดประการหนึ่ง นั่นคือการกระจายอำนาจ (Decentralization)^๑ ให้กับท้องถิ่นต่าง ๆ ดำเนินการปกครองตนเอง (Self-government) ในหลักของการปกครองเองนั้นเป็นการให้ความอิสระ (Autonomy) แก่ประชาชนที่จะกำหนดโชคชะตาของตนเอง กล่าวคือประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ จะต้องมีอิสระในการกำหนดนโยบายทางการเมือง (Local politics) เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองและในขณะเดียวกันประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เอง ก็จะเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น (Local administration) ของตนเองด้วย^๒

^๑ ประหยัด หงษ์ทองคำ, การปกครองท้องถิ่นไทย, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๓), หน้า ๔.

^๒ ประดิษฐ์ พรรณพิสุทธิ์, "ท่าทีและพฤติกรรมการณ์การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองแบบสุขาภิบาล : ศึกษาเฉพาะกรณีสุขาภิบาลพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์," วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ ๑๑ (มกราคม ๒๕๑๔) : ๔๗.

สำหรับในประเทศไทยนั้น นับตั้งแต่ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง มาเป็นระบอบประชาธิปไตยในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นมา รัฐบาลเกือบทุกยุคทุกสมัย ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น ดังที่ปรากฏในนโยบายของคณะรัฐมนตรีคณะที่ ๒ อันมีพระยามโนปกรณนิติธาดา เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งแถลงนโยบายเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๗๕ ไว้ดังนี้^๑

"....."

๒. เทศบาล รัฐบาลนี้เห็นว่าการปกครองโดยรวมอำนาจและหน้าที่ การปกครองทั้งประเทศให้มาอยู่ในจุดศูนย์กลางจุดเดียวเช่นเดีวนี้ ไม่ได้ผลดี เท่ากับที่จะแบ่งอำนาจและหน้าที่ให้ไปอยู่ในเฉพาะท้องที่เสียบ้าง เพื่อว่าการปกครอง ในเฉพาะท้องที่หนึ่ง ๆ จะไคมุ่งในผลประโยชน์ของท้องที่นั้น ๆ วิธีการจัดให้มีการ ปกครองเฉพาะท้องที่ขึ้นก็โดยวิธีจัดให้มีผู้แทนราษฎรในท้องที่นั้น ๆ จัดการกันเอง วิธีการเช่นนี้เขาทำกันอยู่แล้วในนานาประเทศ เมื่อครั้งรัฐบาลเกาความคิดเช่นนี้ ก็มีอยู่ จนถึงใครางพระราชบัญญัติขึ้นฉบับหนึ่ง แต่วาเหตุใดเหตุหนึ่งการมิได้ลุลวง รัฐบาลนี้เห็นเป็นการสำคัญจะได้เตรียมจัดให้มีเทศบาลหรือการปกครองท้องถิ่นขึ้น ในราวต้นปีหน้า....."

หรือแม่แทนโยบายของคณะรัฐบาลคณะที่ ๓๗ อันมี ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งแถลงนโยบายเมื่อ ๑๕ มีนาคม ๒๕๑๘ มีใจความว่า^๒

^๑ รุ่งฤทธิ ศยามานนท์, นโยบายรัฐบาลไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ - ๒๕๑๘ (กรุงเทพมหานคร : แผนกรรัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๘), หน้า ๒.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๒.

"รัฐบาลนี้ได้พิจารณาเห็นว่า ในอดีตการบริหารของเราเป็นไปในลักษณะรวมอำนาจไว้กับส่วนกลางหรือกับกระทรวงทบวงกรม รัฐบาลนี้เห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท และไม่เป็นผลดีต่อประชาชน รัฐบาลจึงกำหนดขั้นตอนในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารเสียใหม่ดังนี้

ก. การกระจายอำนาจการบริหารงานตามแผนงานหรือนโยบาย ทุกประการที่จะต้องดำเนินในท้องถิ่นจากส่วนกลางของทุกกระทรวงทบวงกรมไปยังจังหวัดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นศูนย์กลางรับผิดชอบดำเนินการให้บังเกิดผลงานที่กำหนดไว้ในแผนและนโยบายนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็งานของกระทรวงทบวงกรมใดก็ตามโดยตลอด ทั้งนี้รัฐบาลจะได้อพิจารณาแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎกระทรวง หรือระเบียบ ตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการกระจายอำนาจให้เสร็จสิ้นภายในระยะเวลาไม่เกิน ๖ เดือน

ข. จะดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ประชาชน กล่าวคือ จะเสนอกฎหมายปรับปรุงท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เพื่อเปิดโอกาสให้การปกครองท้องถิ่นในรูปต่าง ๆ มีการบริหารตนเองโดยอิสระอย่างแท้จริง เพื่อส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นทุกจุด....."

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ตลอดระยะเวลาเกือบ ๕๐ ปีนี้แม้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นตนมา นโยบายการปกครองตนเองของประชาชนได้ดำเนินมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน ในลักษณะที่ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร โดยได้พยายามจัดให้มีการปกครองท้องถิ่นในรูปต่าง ๆ ขึ้น ๕ รูปใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา การจัดรูปองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นออกถึง ๕ รูปดังกล่าวนี้ ก็เพื่อที่จะให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในลักษณะที่แตกต่างกันตามรูปแบบดังกล่าวด้วยคือ ตั้งแต่รูปแบบที่ให้มีส่วนในการปกครองน้อยที่สุดจนถึงมากที่สุด ทั้งนี้โดยคำนึงถึงหลักของความสามารถของประชาชนแต่ละท้องถิ่นในการที่จะปกครองตนเอง

จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า การจัดรูปองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของเทศบาลนั้นเป็นรูปแบบจำลองที่ใกล้เคียงกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยระดับชาติมากที่สุด ทั้งในด้านโครงสร้างและแนวปฏิบัติ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าการสื่อสารมีบทบาทในการพัฒนาต่าง ๆ มากขึ้น ทั้งนี้เพราะการสื่อสารเปรียบเสมือนยาคำที่แทรกอยู่ในระหว่างปัญหาทุก ๆ ปัญหา ถึงแม้ว่าจะไม่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์โดยตรง (main effect) แต่ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญที่จะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์นั้น ๆ ขึ้นมาได้

แฮร์รี่ ที โอชิม่า^๑ ได้กล่าวถึงการพัฒนาและการสื่อสารมวลชนไว้ว่า กุญแจสำคัญของกลยุทธ์ในการพัฒนานั้นก็คือ การใช้เครื่องมือในการพัฒนาที่เหมาะสม ดังนั้นความสำเร็จในการพัฒนาจึงขึ้นอยู่กับความสามารถของสื่อมวลชนที่จะทำหน้าที่ในการให้ข่าวสาร, โนมนาวใจ ตลอดจนให้การศึกษแก่ประชาชน และยังได้กล่าวเสริมไว้อีกว่า การสื่อสารมวลชนนี้ อาจจะเป็นทางออกที่สำคัญที่สุดในการให้การศึกษแก่ประชาชนทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการ และไม่ใช่วิธีทางการอีกด้วย

จากความล้มเหลวของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ผ่านมาอันจึงควรที่จะได้มีการแก้ไขให้ดีขึ้น การสื่อสารจึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนและปูพื้นฐานในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นให้แก่ประชาชนได้อย่างแน่นอน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อทราบลักษณะการเปิดรับข่าวสารทางเสียงตามสายของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

^๑ Harry T. Oshima. "Development and Mass Communication!" In Communication and Change, eds. Wilbur Schramm and Daniel Lerner (Honolulu : The University Press of Hawaii, ๑๙๖๖), p.๑๗.

๒. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ ของเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่มีต่อการเปิดรับข่าวสารทางเสียงตามสาย

๓. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ ของเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่มีต่อระดับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

๔. เพื่อทราบถึงประสิทธิผลของเสียงตามสายที่มีต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

สมมุติฐานของการวิจัย

๑. เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพของประชาชนมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารเสียงตามสาย

๒. เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพของประชาชนมีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

๓. การเปิดรับข่าวสาร เรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

๔. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลของประชาชนภายหลังที่ได้รับข่าวสารเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" แล้วจะมีระดับสูงกว่าก่อนได้รับข่าวสาร

ขอบเขตการวิจัย

๑. ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาเชิงทดลองถึงการไขสื่อเสียงตามสายในการให้ความรู้เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลแก่ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี

๒. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกรณี (Case Study) เทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เท่านั้น

๓. ในการประเมินระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครอง
ท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลของประชาชนนั้น ได้จากการตอบแบบสอบถาม

๔. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ ประชาชนทั่วไปที่มีภูมิลำเนาอยู่
ภายในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปีบริบูรณ์
ขอตกลงเบื้องต้น

๑. โอกาสในการเปิดรับข่าวสารจากเสียงตามสายของประชาชน
ในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรีเท่าเทียมกัน เพราะมีการจัดตั้งลำโพงกระจายเสียง
อย่างทั่วถึงจำนวน ๘๕ จุด ภายในเขตเทศบาลซึ่งกินเนื้อที่ประมาณ ๗.๘๑
ตารางกิโลเมตร และมีการแก้ไขซ่อมแซมทันทีเมื่ออุปกรณ์เกิดการชำรุดเสียหาย

๒. การศึกษาประสิทธิภาพของเสียงตามสายหาได้จากความแตกต่าง
ของระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชน ก่อนและหลังการใช้สื่อเสียงตามสาย
นำมาเปรียบเทียบกัน

๓. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ตอบแบบสอบถามด้วยความ
จริงใจ ตามความรู้ความสามารถและตรงสภาพความเป็นจริง

๔. การเว้นระยะเวลาภายหลังการออกกระจายเสียงประมาณ
๒ สัปดาห์ สามารถจัดความจำ (Remember) ที่มีต่อบทสนทนาที่นำมาออก
อากาศได้

ข้อจำกัดของการวิจัย

๑. ผู้วิจัยมุ่งที่จะทดลองการใช้สื่อเสียงตามสายในการให้ความรู้แก่
ประชาชนเพียงของสารเคี้ยวเท่านั้น

๒. แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงตามสาย
มีปรากฏอยู่น้อยมาก เพราะเสียงตามสายเป็นสื่อมวลชนเฉพาะกิจที่มีลักษณะกึ่งกลาง

ระหว่างสื่อวิทยุกับสื่อระหว่างกลุ่มเล็ก (Small Group Media) กล่าวคือ การกระจายเสียงตามสายมีความคล้ายคลึงกับการสื่อสารระหว่างกลุ่มเล็ก แต่อาศัยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Media) ในการกระจายเสียง (Broadcasting) ไปยังผู้รับสาร (Audience) แต่มีอาณาเขตจำกัดไม่กว้างขวางเหมือนกับวิทยุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้

๑. ทำให้ทราบถึงลักษณะการเปิดรับข่าวสารเสียงตามสายของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
๒. ทำให้ทราบถึงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาลโดยทั่วไปของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี
๓. ทำให้ทราบถึงผลการเปิดรับข่าวสารเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองสิงห์บุรี

การจัดลำดับเรื่องของวิทยานิพนธ์

ในบทที่ ๑ นี้ ภายหลังจากที่ผู้วิจัยได้เสนอสภาพความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์และสมมุติฐานของการวิจัย ตลอดจนขอบเขตของการวิจัยและข้อตกลงเบื้องต้น รวมทั้งข้อจำกัดและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้แล้วนั้น ผู้วิจัยใคร่ที่จะเสนอเรื่องต่าง ๆ ในบทต่อ ๆ ไปดังนี้ คือ

บทที่ ๒ คือ ทฤษฎีแนวความคิดและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ

๑. เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย คำนิยามของการปกครองท้องถิ่น นิยามโดย วิลเลียม เอ. รอบสัน, แฮร์รี จี. มอนตากา, จอห์น เจ. คราค, คาเนียด วิท และ อิมิล ซาคี แนวความคิดของการปกครองท้องถิ่นโดยประหยัด หงษ์ทองคำ, พนม ทินกร ณ ออยุธยา และแฮร์รี่ ที โอซิม่า รวมทั้งผลการศึกษาเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นไทยของ ทินภัทร กำลังเจก

๒. เกี่ยวกับการสื่อสารซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบและบทบาทหน้าที่ของการสื่อสาร โดย ฮาโรลด์ คี ลาสเวลล์ วิทยนาการของการสื่อสาร โดย เคเน็ล เลอเนอร์ บทบาทและอิทธิพลของการสื่อสารมวลชนโดยวิลเบอร์ แชมรม ตลอดจนผลการศึกษาทางการสื่อสารของ เสน่ห์ นนทะโชติ, สุทธิลักษณ์ สมิตะศิริ, โมเชล, ฉับคุณ คับบลิว ข่าน รวมทั้งการใช้สื่อเสียงตามสายเพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

บทที่ ๓ จะกล่าวถึงวิธีการดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดหน่วยวิจัย การกำหนดตัวอย่าง วิธีการเลือกตัวอย่าง การวางแผนงานวิจัยตัวแปรที่ใช้ การสร้างเครื่องมือและการปฏิบัติการทดลองใช้สื่อเสียงตามสายในการให้ความรู้แก่ประชาชน ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้อมา

บทที่ ๔ จะเป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล

บทที่ ๕ จะเป็นสรุปผลการวิจัยครั้งนี้พร้อมทั้งขอเสนอแนะ

สำหรับภาคผนวกจะเป็นการเสนอสภาพทั่วไปของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี แบบสอบถาม และ บทเสียงตามสายเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา"

ลักษณะและการให้คำนิยามตัวแปร

แนวความคิด	ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	นิยามเชิงทฤษฎี	นิยามเชิงปฏิบัติ
สถานภาพ ส่วนบุคคล	*	-	ข้อมูลเกี่ยวกับ สถานภาพส่วน บุคคล	วัดได้จากเพศ อายุ ระดับการศึกษาและ อาชีพ
การเปิดรับ ข่าวสารเสี่ยง ตามสาย	-	*	ข้อมูลเกี่ยวกับ การเปิดรับข่าว สารเสี่ยงตาม สาย	วัดได้จากความถี่และ ระยะเวลาในการ เปิดรับข่าวสารเสี่ยง ตามสาย
การเปิดรับ ข่าวสารเรื่อง "ความรู้เกี่ยว กับเทศบาล ของเรา"	*	-	ข้อมูลเกี่ยวกับการ เปิดรับข่าวสาร เรื่อง "ความรู้ เกี่ยวกับเทศบาล ของเรา"	วัดได้จากความถี่ใน การเปิดรับข่าวสาร เรื่อง "ความรู้เกี่ยว กับเทศบาลของเรา"
ความรู้ความ เข้าใจเกี่ยว กับเทศบาล	-	*	ข้อมูลเกี่ยวกับ ระดับความรู้ เกี่ยวกับเทศบาล ของประชาชน	วัดได้จากระดับ ความรู้ของประชาชน เกี่ยวกับการปกครอง ตนเองในรูปเทศบาล อำนาจหน้าที่ของ เทศบาล, คณะเทศ มนตรีและสภาเทศบาล รวมทั้งบทบาทการมี ส่วนร่วมในการปกครอง ตนเองของประชาชน

นียมศัพท์

๑. ประสิทธิผล หมายถึง ระดับความรู้ความเข้าใจของประชาชนที่เพิ่มขึ้นภายหลังจากที่ได้รับข่าวสารเสียงตามสายเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา"

๒. ข่าวสารเสียงตามสายเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" หมายถึง บทเสียงตามสายที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วบันทึกเทปเป็นตอน ๆ จำนวน ๑๓ ตอน วิธีการนำเสนอเป็นแบบรายการสนทนา ความยาวเฉลี่ยตอนละ ๑๐ นาที นำไปออกอากาศ ณ สถานีเสียงตามสาย เทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี วันละ ๑ ตอน ในเวลา ๑๗.๓๐ น. ของทุกวัน เว้นวันเสาร์-อาทิตย์ โดยมีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในเรื่อง การปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล

๓. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล ประกอบด้วย เนื้อหาใหญ่ ๆ ๕ เรื่อง คือ

- ๓.๑ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองตนเองในรูปเทศบาล
- ๓.๒ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของเทศบาล
- ๓.๓ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะเทศมนตรี
- ๓.๔ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาเทศบาล
- ๓.๕ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน

๔. เสียงตามสาย หมายถึง การสื่อสารมวลชนเฉพาะท้องถิ่นด้วยวิธีการกระจายเสียงไปตามจุดต่าง ๆ ที่ต้องการเผยแพร่ข่าวสารแก่ผู้รับสารเป้าหมายในเขตพื้นที่การกระจายเสียง

๕. การเปิดรับเสียงตามสาย หมายถึง พดฺติกรรมกรรรับฟังเสียงตามสายของประชาชน ซึ่งออกอากาศเป็นประจำตั้งแต่วันจันทร์ถึงศุกร์ วันละ ๓ ช่วงคือ ช่วงเช้า ๗.๐๐ - ๘.๐๐ น. ช่วงกลางวัน ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ช่วงเย็น ๑๗.๐๐ - ๑๘.๐๐ น. และในวันเสาร์ออกอากาศเฉพาะช่วงเช้า ๗.๐๐-๘.๐๐ น.

๕.๑ ระดับการเปิดรับสูง หมายถึง คะแนนรวมของความถี่ในการรับฟังต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาต่อวัน และระยะเวลาในแต่ละช่วงที่สูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

๕.๒ ระดับการเปิดรับต่ำ หมายถึง คะแนนรวมของความถี่ในการรับฟังต่อสัปดาห์ ช่วงเวลาต่อวัน และระยะเวลาในแต่ละช่วงที่ต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย

๖. การเปิดรับข่าวสารเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" หมายถึง จำนวนความถี่ในการรับฟังบทสนทนาเรื่อง "ความรู้เกี่ยวกับเทศบาลของเรา" ที่ออกอากาศ ณ สถานีเสียงตามสายของเทศบาลเมืองสิงห์บุรี รวมทั้งสิ้น ๑๓ ตอน

๗. ประชาชน หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๗ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

๘. ระดับการศึกษาต่ำ หมายถึง ผู้ที่จบการศึกษาภาคบังคับและต่ำกว่า

๙. ระดับการศึกษานานกลาง หมายถึง ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าภาคบังคับแต่ไม่เกินมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑๐. ระดับการศึกษาลึก หมายถึง ผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

๑๑. เทศบาล ในที่นี้หมายถึงเทศบาลเมืองสิงห์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี